

ПРОТОКОЛ

№ 140

гр. Варна, 24.04.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Павлина Г. Димитрова

Членове: Ангелина Й. Лазарова
Георги Н. Грънчев

при участието на секретаря Соня Н. Дичева
и прокурора В. Ч. С.

Сложи за разглеждане докладваното от Георги Н. Грънчев Наказателно дело за възобновяване № 20233000600083 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 11:30 часа се явиха:

За **Апелативна прокуратура – Варна** се явява прокурор **В. Ч. С.**

Осъденото лице **Х. Д. Х.**, редовно призован, явява се лично, представлява се от **адв. К. Л.** от **АК – Силистра**, редовно упълномощен от днес.

ПРОКУРОРЪТ – Да се даде ход на делото. Нямам искания за отводи.

АДВ. Л. – Да се даде ход на делото. Нямам искания за отводи.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки по хода на делото, следва да се приобщи към доказателствената съвкупност постъпилото на 21.04.23 г. писмо от Началника на Затвора – гр. Белене, с което бива уведомен съдът за освобождаването на осъденото лице **Х. Х.** на 11.04.23 г. поради изтърпяване на наложеното му наказание.

Водим от горното съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ПРИЕМА и ПРИОБЩАВА към материалите по делото писмо с вх. №

3003/21.04.2023 г. от Началник на Затвора – гр. Белене.

ДЕЛОТО СЕ ДОКЛАДВА ОТ СЪДИЯ ГРЪНЧЕВ

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО:

ПРОКУРОРЪТ – Уважаеми Апелативни съдии, производството е по реда на Глава 33 от НПК, искане за възобновяване от Гл. прокурор на Р. България на НОХД № 799/22 г. на РС – Силистра.

Със споразумение от 01.12.22 г. по посоченото дело РС е признал за виновен Х. Д. Х. за извършено от него престъпление по чл.343в, ал.1 от НК, поради което при условията на чл.55, ал.1, т.2, б.Б от НК му е наложил наказание пробация, при условията на чл.42а, ал.2, т.т.1,2 и 6 от НК, като му е наложил изтърпяване на пробационни мерки – задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от 16 месеца, задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 16 месеца и безвъзмезден труд в полза на обществото 200 часа за една календарна година. Също така е бил лишен и от право да управлява МПС за срок от 8 месеца.

По отношение допустимостта на искането, искането е направено от Гл. прокурор на Р. България на 24.02.2023 г., тоест в законния 6-месечен срок от влизане в сила на споразумението, което е влязло в сила на 01.12.22 г. Съгласно чл. 240, ал.1, пр. последно от НПК искането е направено от лицето, което има право да го направи, а именно Гл. прокурор в законоустановения 6-месечен срок. Осъденото лице не е било освободено от наказателна отговорност по реда на чл.78а от НК и актът, чието възобновяване се иска е на РС – Силистра, тоест искането за възобновяване е допустимо.

По отношение на основателността на искането също считам, че то е основателно по следните причини:

Гл. прокурор счита, че определението, с което е одобрено споразумението е постановено при съществено нарушение на закона, на процесуалните правила, а наложеното наказание е явно несправедливо по смисъла на чл. 348, ал.1, т.т. 1, 2 и 3 от НПК. Видно от приложените доказателства в хода на разследването – акт за установяване на адм. нарушение и справка за нарушител Х. Х. е неправопособен водач и не притежава свидетелство за правоуправление. Издаденото на 13.04.2016 г. свидетелство е отнето на основание чл. 171, т.4 от ЗДвП с посочен № 221099000380 от 29.07.22 г. До момента на извършване на инкриминираното деяние Х. не е предприел действия за възстановяване на правоспособността си да управлява МПС. Съгласно трайната съдебна практика лишаването от право да се управлява МПС може да бъде наложено само по отношение на лице, което притежава такова или е било лишено временно от него. Като е одобрил споразумението за решаване на делото, с което на Х. му е наложено наказание лишаване от право, което не притежава въобще, решаващият съд е

допуснал съществено нарушение на материалния закон, по смисъла на чл. 348, ал.1, т.1 от НПК. Същевременно Гл. прокурор твърди, че наказанието, което е определено е явно несправедливо – следвало е да му се определи при условията на чл.54 от НК, а определянето на наказанието при условията на чл. 55, каквато възможност е дадена в чл.381, ал.4 от НПК води до явна несправедливост на наложеното наказание, тъй като е силно занижено и несъответства на обществената опасност на деянието и на дееца и същевременно не може да изпълни целите на наказанието по чл. 36 от НК.

Видно от справката за съдимост към момента на извършване на инкриминираното деяние осъденото лице Х. е многократно осъждан за престъпления от общ характер, в това число и за деяние свързано с управление на МПС след употреба на наркотични вещества. Наложените многобройни наказания по адм. ред за допуснати нарушения по ЗДвП характеризират Х. като изключително опасен и недисциплиниран водач на МПС. При тези данни се налага извода за висока обществена опасност на дееца, който демонстрира поведение напълно игнориращо изискванията за спазване на закона. Наложено наказание пробация се явява несъответно на извършеното деяние, каквото е изискването на чл.35, ал.3. Така определеното наказание не само няма да въздейства поправително и възпитателно на обв. Х., но и няма да изпълни и други цели предвидени в чл.36, а именно да въздейства предупредително върху него и да му отнеме възможността да върши други престъпления, както и да въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото. Наложено на Х. наказание пробация при условията на чл.55, ал.1, т.2, б. Б е явно несправедливо. Очевидната липса на поправително въздействие на наложеното наказание и изтърпяната до момента санкция от Х. налага необходимостта от завишена строгост на наказателната репресия. Именно тук е неприложимостта на разпоредбата на чл.55. Наказанието е следвало да се определи при условията на чл.54 от НК. Неправилното приложение на условията на чл.55, ал.1, т.2, б.Б съставлява съществено нарушение на закона по смисъла на чл.348, ал.2, алтернатива 1 и е основание за възобновяване на наказателното дело по смисъла на чл. 422, ал.1, т.5 от НПК. В резултат на допуснатото нарушение на закона наложено е явно несправедливо наказание. Съдът не е спазил и разпоредбата на чл. 382, ал.7 от НПК и вместо да предложи на страните промяна на споразумението го е одобрил в противоречие на закона. Допуснатите от съда нарушения представляват основание за възобновяване на наказателното производство. Ето защо следва определението от 1.12.22 г. за одобрено споразумение на РС – Силистра по НОХД 799/22 г. да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от първоинстанционния съд.

При всичко това намирам, че искането е основателно и следва да бъде уважено. В този смисъл пледирам пред Вас.

АДВ. Л. – Уважаеми Апелативни съдии, аз също считам, че искането е допустимо, но считам, че е неоснователно.

Вярно, че сме постигнали споразумение при условията на чл.55 от НК, но съображенията ни в тази насока на първо място действително са свързани с процесуалното поведение на моя подзащитен от ден първи и неговото съдействие още от самото начало на съдебното производство, която линия продължи с отказ реално от каквато и да е било защита, включително и със запознаване с материалите по делото и беше постигнато споразумение. Следва да се подчертае обаче, че така приложените пробационни мерки в никакъв случай не бяха на минимума, а напротив за един доста продължителен срок от 16 месеца, плюс кумулативно предвиденото наказание лишаване от право да управлява МПС. Тоест така договореното и постигнато наказание считам, че не само, че не противоречи на закона и морала, а напротив в своята съвкупност и цялост допринася за постигане на целите предвидени в чл.36 от НК.

Дотолкова, доколкото настоящото дело е влязло в кумулация с още две дела, видно от справката, която сте получили от Затвора – Белене, доверителят ми към момента вече е изтърпял наказанието при определеното му общо наказание в кумулативно включените му дела, тоест дори и от процесуална икономия ако погледнем, и дори да се възобнови настоящото дело като резултат би се достигнало до още една кумулация, която би погълнала горе, долу определеното наказание.

В тази насока ще Ви моля да оставите искането без уважение.

Осъденото лице Х. – Съжалявам още веднъж за стореното и за постъпката ми, и ако може делото да не бъде възобновявано.

СЪДЪТ след тайно съвещание обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в законния срок, за изготвянето на който страните ще бъдат уведомени писмено.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в съдебно заседание, което приключи в **11:50** часа.

Председател: _____

Секретар: _____